

[Stetter.]

omvendt skulle det større marked også være en garanti for, at et monopol ikke misbruges.

Der foregår som bekendt i øjeblikket forhandlinger mellem Dansk Tandlægeforening og sygekassernes organisationer med henblik på at få en overenskomst bragt i stand, og selv om vi naturligvis ikke her skal blande os i disse forhandlinger, må vi vel have lov til at udtrykke håbet om, at parterne bliver enige, ikke mindst af hensyn til den økonomisk dårligt stillede del af befolkningen, som lider under den manglende overenskomst.

Ligesom det ærede medlem fru Grete Hækkerup vil også jeg pege på, at professor P. O. Pedersen har sagt, at en fluoridering af drikkevandet kan forebygge halvdelen af alle huller i børnenes tænder, og han stiller på den baggrund krav om, at alle danske tandlæger nu skal gå ind for, at drikkevandet tilsættes fluor. Professoren siger, at fluor til drikkevandet vil medføre en udgift på 1 kr. pr. indbygger om året, men dette vil trods alt være en billig foranstaltning i betragtning af, hvad det koster at behandle dårlige tænder. Jeg vil derfor også håbe, at vi i det kommende udvalg kan undersøge dette spørgsmål nærmere, og der vil måske være grund til for den højtærede minister at lade foretage en undersøgelse, der viser, om vi har mulighed for at gennemføre en fluoridering af drikkevandet, eller der er tekniske eller videnskabelige årsager, der stiller sig hindrende i vejen for en tilsyneladende løsning på en del af vort tandproblem.

Spørgsmålet om den forebyggende tandpleje er særdeles vigtigt, og jeg mener også, at vi bør undersøge de tanker, der er fremme i den offentlige debat; vi må nemlig erkende, at det vil vare længe, inden vi har tandlæger nok.

Jeg undrer mig i denne forbindelse over, at det endnu ikke er lykkedes at udnytte den uddannelseskapacitet, som blev skaffet til veje ved etableringen af tandlægehøjskolen i Århus i 1958. Det var målet, at der på denne læreanstalt skulle uddannes 75 tandlæger om året, men man har ikke nået dette antal. Der er ganske vist tale om en forholdsvis ny skole, som skal have en nogenlunde rimelig indkøringsperiode;

men ved henvendelse til højskolens rektor fortæller denne, at man kæmper med store vanskeligheder, der især viser sig ved, at det ikke er muligt at fremskaffe de nødvendige lærerkræfter.

Man har således endnu ikke været i stand til at besætte halvdelen af i alt 12 professorstillinger, og rektor betegner situationen som katastrofal. Indskrivningen af studenter ved skolen har naturligvis hidtil været baseret på, at man skulle dimitttere 75 tandlæger om året, og der er derfor opstået en flaskehals, således at det nu har været nødvendigt at begrænse tilgangen til studiet yderligere. Det vil naturligvis efterhånden blive muligt at nå op på fuld udnyttelse af den undervisningskapacitet, som højskolen er bygget til, men det forekommer mig alligevel rigtigt at fremdrage disse forhold, ikke mindst på baggrund af den akutte mangel på tandlæger. I juni 1962 dimittterede højskolen det første hold tandlæger på 37, i 1963 dimittteredes 44, og i 1964 var antallet 51, medens man i år venter, at 56 vil indstille sig til embedseksamen. Der mangler således en del i, at den fulde udnyttelse er nået, og det er et ret højt tal på baggrund af, at vi i alt kun kan uddanne 200 tandlæger om året, hvoraf de 125 falder på Københavns tandlægehøjskole. Men det værste er, at man, som forholdene er i dag, kun kan håbe, at fremgangslinjen kan holdes.

Det er ikke alle de her fremdragne spørgsmål, der direkte vedrører det foreliggende lovforslag, men det forekommer mig rigtigt at fremdrage dem, når vi skal behandle et forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed, og jeg håber, at vi kan få lejlighed til at se på nogle af de nævnte problemer i det udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige et interesseret udvalgsarbejde.

Else-Merete Ross: Det radikale venstre ser med stor sympati på en overenskomst om nordisk arbejdsmarked for tandlæger og går derfor gerne med til den ændring i tandlægeloven, som er nødvendig for gennemførelse af en sådan overenskomst. Da udenlandske tandlæger allerede efter den nugældende lov med sundhedsstyrelsens tilsladelse kan fungere som kliniske assistenter, har vi intet imod, at de også kan få til-